

DIGITALNE
KNJIGE
.COM

Davor Juretić

DOZIVAM
TE...

LuCe

Davor Juretić

**DOZIVAM
TE...**

Vlastita naklada

Davor Juretić

Teslina 16A

21000 Split

Urednik:

Nenad Grbac

Recenzije:

Jadranka Varga

Damir Maras

Ilustracije i naslovnica:

Luca Cetinić

Jezični savjetnik

Ana Krolo, prof

Tisak: Laser plus Brijunska 1a Zagreb

ISBN 978-953-58701-0-4

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice u Splitu
pod brojem 160107089

Davor Juretić

DOZIVAM TE...

2015.godine

Grb obitelji Grisogono iz Splita (lijeva strana). Sonja rođena Grisogono je majka Davora Juretića. Poviješću obitelji Grisogono i porijeklom tog imena bavili su se u novije vrijeme Davor, njegov otac Miro i Petar pl. Grisogono iz Splita.

Grb obitelji Nutrizio (desna strana) na obiteljskom rodoslovnom stablu u posjedu Ljiljane pl. Nutrizio.

Grb Hrvatskog plemićkog zbora (u sredini ispod) u koji su ušle i obitelji Grisogono i Nutrizio.

*Zbirku pjesama „Dozivam Te“
posvećujem svojoj dragoj supruzi Ljiljani
pl. Nutrizio, mojoj trajnoj inspiraciji i
podršci, čvrstoj kao stijena u obrani
istine, poštenja, ljubavi i vjere*

Davor Juretić

Proslov

Tek kada sam izabrao pjesme za knjigu koju imate pred sobom, shvatio sam da će ona imati svoj neovisni životni put, ali neće moći sama odgovoriti na pitanje zašto je nastala.

Uvijek sam se bavio znanstvenim istraživanjima. Taj zahtjevni posao ne isključuje nego baš traži jaku motivaciju, intuiciju, radoznalost, strast i emocije, sve razapeto na oštrici između konzervativnosti i revolucionarnosti. Osim toga, što ste češće u dodiru s nepoznatim, sve vam je jasnije da je znanost vrlo daleko od toga da ima sve odgovore.

Bilo bi ludo ignorirati tisuće godina mudrosti i vjere, ali znanost ima tu posebnost da joj je svaki odgovor provizoran. Svaka tvrdnja znanstvenika poziva i čak olakšava da se revidira. Ponekad to i zloupotrebe oni koji imaju i puno novaca i želje da zarade još više, bez obzira na dugoročno loše posljedice onoga što rade. Za pjesme mi nitko neće moći reći: pa to je samo teorija, to niste dokazali.

Ne mogu dokazati ni da se bitno stalno gubi u moru „informacija“ koje nam pružaju javni mediji. Nešto dobro im i nije vijest, nego samo loše, a loše zamagljuje tako da je gotovo nemoguće povezati uzrok i posljedicu. I u vijestima i u obrazovanju postoje neprepoznate crne rupe. U to spada i novija spoznaja da je genetsko bogatstvo najveće bogatstvo koje Zemlja posjeduje. Puno brže ga gubimo nego što ga uspijevamo proučiti. Kako to može biti svjesni ili nesvjesni cilj progresa civilizacije?

Kako to da se nitko javno ne užasava što smo pokrenuli nezaustavljivu i katastrofalno lošu globalnu promjenu klime,

potpuno nekontrolirani eksperiment sa svim budućim generacijama ljudi i sveg Života na Zemlji, za koji ni najbolji znanstvenici nemaju pojma kako će završiti? Ja nisam od onih koji razmišljaju u stilu „poslije mene potop“.

Ni na jedno od ovih pitanja o sadašnjosti i budućnosti, bližoj ili daljnjoj, ne mogu dobro odgovoriti, ali bar mogu izraziti u pjesmama neke od svojih osjećaja, bilo da se radi o ljubavi prema Životu u sadašnjosti ili o zabrinutosti za naše potomke u budućnosti.

Kada se radi o ljubavi, bilo prema dragoj osobi ili prema Životu općenito, zaista nije važno da li je netko invalid ili ne, pa kada vidite neku osobu koja se teško kreće, predrasuda je pomisliti: „Bože, drago mi je da nisam u njegovoj ili njezinoj koži“. Kako znate da ta osoba nije sretnija i zadovoljnija sa svojim životom nego Vi?

Predrasuda je i da je invalid prije svega invalid, ili ako se hoće reći finije, osoba s hendikepom i osoba s posebnim potrebama.

Zapravo je ključ za otvaranje te predrasude upravo riječ osoba. Invalid je osoba, kao i svaka druga osoba koja ima svoje ljubavi, svoje strasti, svoje mane i svoje vrline. Ima i neka svoja posebna prava zbog posebnih potreba, a u svakoj zemlji na svijetu postoje ljudi koja ta prava bezobzirno gaze. Manje toga ima kada se policija, sudstvo, gradske službe i zakonodavci potrude da im invalidi nisu zadnji na listi prioriteta.

Zahvalan sam svestranoj umjetnici gospođi Luciji Cetinić, koja mi je dala ideju da pokušam pisati pjesme, a i ilustrirala je ovu zbirku umjetničkim slikama i fotografijama.

Hvala recenzentima, pjesnicima Jadranki Varga i Damiru Marasu, koji su me prijateljski prihvatili, premda me nikad nisu upoznali, i hvala nakladniku i uredniku Nenadu Grbcu na izvrsnim savjetima i trudu uloženom da ova knjižica ugleda svjetlost dana.

Moja ljubav Ljiljana pl. Nutrizio u svemu je sudjelovala i u svemu me podržavala.

Na kraju knjige nekoliko je opaski o riječima koje će te naći u kurzivu. To su riječi iz dijalekta i žargona, neke više a neke manje poznate. Majka moje none bila je iz Dubrovnika pa je tako meni draga riječ *arajdan* ušla i u moju kuću.

Posebno hvala pjesnikinji Tomašić i profesorici Ani Krolo na ispravkama pogrešaka, jer je tekst sigurno postao kvalitetniji uz njihovu pomoć.

Davor Juretić u Splitu 12. srpnja 2015.

I Poglavlje: Ljubav u dobru i zlu

Sve što ikad poželih

Sve što ikad *poželih*
u tvom je dodiru
kad mi blago stisneš ruku
u tvom je pogledu
kad nam se oči prepoznaju
jer ja već nadu skoro odbacih
i ljuska prazna ostadoh
bez klice
mrtva u proljeće

Hvala Ti, Bože,
i hvala, Tebi ljubavi,
što simfoniju nastanka
tako raskošno poklanjaš
i molim te, Bože,
očvrsti moju vjeru
da mogu svjedočiti
mišlju, riječima i djelom
da Ti kroz ljubav postojiš

Augustino

Liiiiileeeee
tiho, polako i beskrajno nježno
Tino je zvao svoju *priju*

Dva sloga
a u njima
čitava duša, prekrasne oči
i krhko tijelo našeg *ajdukovca* i mučenika
kojeg je sve do Bena
svakog dana
nosila Tamara

Sada konačno trči za *balunom*
bez da se umara
u stvarnom svijetu Raja

Što je život?

Što je život
ako ne strast
Puko povećanje
svemirske entropije
Možda iluzije
da upravljamo
evolucijom svemira
i da čitav svemir zadrhti
kada se dvoje
zavole

A mi imamo samo nas dvoje
nebrojeno poljubaca
svakog dana
navika i potreba
briga i želja
da zauvijek zajedno
sudbinu dijele
naša dva svemira

Arhipelag dobra

Mi imamo svoj mali svijet
otok ljubavi
u uzburkanom *moru*
gramzljive sebičnosti

Mogu nam se samo rugati
što smo naivni i iskreni
kao djeca

Mi smo se našli
naizgled suprotni
a u duhu slični

Tvrdi u vjeri
da dobrota postoji
arhipelag dobra
svuda oko nas
kojeg smo dio
u čijem plodnom tlu
duboke korijene puštamo

Nije nas sramota
ni što smo mekani
i savitljivi
kada *zaudaraju*
olujne sile zla

Oni trebaju
učiti od nas
kako se milo gledati
poljupce poklanjati
i primati
da traju zauvijek

Lucija u meni

Danas znam da mi želja davna
neće biti uslišana

Nikad neću imati prekrasnu curicu
svjetlo u mom srcu
poput Lucije

Ljubav tako snažnu
da svi mi
na invalidskoj plaži
vidimo kako obasjava
Luciju
i njezinog tatu
koji je oblači i *pita*
a ona njega slijepog vodi
da stepenice ne promaši

Meteor

Kroz život proletio
brzinom ogromnom
kao meteor
a tko se sjeća
lanjskih meteora

Što letim dalje
krećem se sve brže
kao meteor
prije eksplozije

Nisam vjerovao u čuda
a doživio sam čuda
Velik madež u obliku i boji srca
pojavi se kad i Svetog Ante anđelica
a nestane preko noći nakon njena
7777-og poljupca
svi do jednoga
antigravitacijskog djelovanja
svi strune oko meteora
koji prema Zemlji pada
obavijen nebeskim nitima
sve sporije i sporije

Usporava ga moj padobran
zaveden pod brojem 777
u matičnim knjigama

Dvije žene u životu Nene

Prva mu je pedeset metara
kosti lomila
dok je gnječila
nepoznatog mladića

Stala je tek
kada su prolaznici počeli vikati
da joj se auto zapalilo

Brzo je bježala
Sebe spasila
a auto je eksplodiralo
i Nenu odbacilo na stablo
lubanju mu probilo

Za život spasiti
htjeli su mu noge odrezati
ali nije dao
ortoped pravi

Nakon godinu dana
nepomičnog ležanja
dekubitusi su mu meso izjeli
ali eto danas hoda
sa štakama

Odnedavno
najveća mu je želja bila
da bi ga Kolinda poljubila
pa se i ostvarila
Kolinda ga je poljubila
a i on nju

Došao je na njezinu promociju
s krvavim ranama
od žuljeva
na skvrčenim stopalima

Suze su mu tekle
ne od boli
nego od radosti
duha zajedništva i ljubavi

Potres u svemiru

Puno, puno poljubaca svakog dana
nježnih dodira, ljubavi izjava
svakog tjedna, svih godina
Ako je Bog ljubav, On je u nama
i mi smo u Njemu

Ja sam samo njezin
ona je samo moja
a svatko je svoja osoba
s vrlinama i manama
U ljubavi smo više
nego Dado i Lile

Ljubav nam je došla
kao dar s neba
kao potres u svemiru
svima draga
samo su nas zli ljudi
nastojali razdvojiti
Nisu znali
da zlo rade i sebi

Ljubav bez kraja

Ljubav naša nema kraja
živjet će i kada nas ne bude
ni Lile ni Dade
Mi smo samo postaja
do legende

Nema takve ljubavi
bila je i bit će u Raju
Svi pokušaji da nas se rastavi
tlapnje lude
da se od Boga ukrade
što pripada samo nama i Njemu

Ljubav naša nema smrti
i sada već svijetli
Onima koji dušu imaju
put ljubavi pokazuju
nestaju sve boli

Dubrovniče, ljubavi moja

Dok je Dubrovnik bombardirala
srbočetnička armada
uništavala jedinstvenu ljepotu Grada
i zainteresiranim strancima poklanjala
besmislene laži
da će Dubrovnik biti još ljepši i stariji
kada ga oslobode od ustaša

Ja sam to bespomoćno
iz Splita gledao
Što mogu učiniti ja osobno
biće sto postotno invalidno
nesposobno i nimalo vrijedno

Onda su me Dubrovčani sami zamolili
objasnili da su im četnici
sve veze sa svijetom prekinuli
da je istina
opet postala
prva žrtva rata
i tražili baš od mene
da proširim podatke istinite

Ja sam to i postigao
svi svjetski moćnici dobili su istinu
preko tek rođenog interneta proširenu
istinu o uništavanju
dragocjenih spomenika
i ubijanju civila

Poslije mi je grupa građana
iz Grada
poslala pismo zahvale
i možda nezasluženo priznanje
da sam preokrenuo situaciju opaku
u kritičnom trenutku

Na prvoj konferenciji od mnogih
koje u Dubrovniku poslije posjetih
bilo je bezbroj žutih leptira
radovali se slobodi Grada

Ulazili i kroz prozore
naše konferencijske dvorane
kao da su htjeli da mi zahvale
a Dubrovnik je uskrsnuo
turisti su ga ponovo otkrili
i čak saznali
da je taj Grad hrvatski

Snovi

Kada se ponavljaju
nešto nam važno kazuju
Meni se ponavljao san
da mi mentor Alex Keith
ustaje iz invalidskih kolica

Bolje sam razumio
nego drugi
doktorski studenti
da mu nije lako
obavljati zahtjevne dužnosti
jer sam se i sâm stalno borio
s posljedicama koje je ostavio polio

A moja Lile je noćas sanjala
na godišnjicu Tinove smrti
da je s Tinom hodala
kraj dubokog ponora
i u pomoć zvala
jer se Tino jedva kretao
i u ponor joj pao

Kada su ga dobri ljudi izvadili
Lile se užasnula
udarci su mu sve kosti polomili
ali bio je još živ

Odjednom je porastao
do bratove visine
Zapalio je cigaretu
imao je lijepe oči
i još ljepši osmijeh
duge noge
mišićima popunjene
kako i treba u Raju biti
gdje nestanu sve bolesti

Najljepši dan

Neočekivano lijepo
razgali srce
i tvoje i moje

Nisam očekivao
da će mi današnje
apsolutno zadnje seanse
istraživanja iz bioinformatike
i predavanja iz biofizike
biti tako ugodne
i produktivne

Nešto kruto
u meni se otopilo
studenticu poljubih spontano
kada mi je radosna rekla
da je doktorirala
Prvi i zadnji
poljubac studentici

Iznutra mi je sve treperilo
sin mi je došao
i on je mene poljubio spontano
i ja njega naravno
blago ga po leđima lupkajući
tako smo uvijek radili
još dok je bio mali

a sada se morao sagnuti
i ja prema njemu dići
sin moj vjerni
od sunca opaljeni
mišići dugi
lijepo oblikovani

Ja sam obdaren
Bogu ugodan
Imam ženu svetu
najbolju na čitavom svijetu
i sina kao kruh dobrog
i pametnog

Zadnja predavanja
nakon pola stoljeća
nestalo je svih teškoća
ostala je samo najljepša
uspomena ovog proljeća

Nezamisliv događaj

Kažu da se stari
vraćaju mladosti
Zaista bilo je radosti
i u mojoj mladosti
Ali zašto ne najviše
u domovini
nego u Americi?

Komuništa propaganda
toliko je ocrnila
da me razdragala
o velikoj duši spoznaja
i još većem srcu
mladih Amerikanaca

Prekrasnim curama
bilo je normalno
da mi se osmjehnu
u prolazu

Ja ih rado gledao
osmjeh im vratio
i to ih ne bi smetalo
Nezamisliv događaj
u dragoj mi Hrvatskoj

Poglavlje II: Autoslike

Izmaknuta sadašnjost

Stojim otvoren prema Njemu
Moje pero nije više moje
i moje riječi nisu više moje

Izmaknuta je oštrica sadašnjosti
i strah od budućnosti
samo sjećanja iz prošlosti
nelogično naviru

Tanke knjige čvrstih korica
papirnati životi zaklanog vremena
Zaljubljenost i kao kazna
kažnjavana ljubav

Izvori nade i radosti
izvan mene, a ipak u meni
tako blizu, a nedohvatni
bez Njega

Moja čaša je sve punija
što je više praznim
Nestajem u Njemu
i ponovo se rađam

Hodočašće

Mahovina, borove iglice, kamen
štap posklizne, noga klecne
nastavljam četveronoške
uspinjanje na putu
kojim se vratiti ne mogu

Mahovina, borove iglice, kamen
daleko dolje more
i šum vjetra u borovima

Legnem na mahovinu
glave prema zapadu
i oglasi se zvono
zvono Svetog Ivana

Osta samo
mahovina, borove iglice, kamen

Zašto život?

Sve oko nas
i sve što nam treba
poklon je s neba

Isus je to znao
i izravno nam rekao
a ja sam želio doznati
zašto postoje naši životi

Samo sam sebe pitati mogao
pa sam i razgovarao
sâm sa sobom
kao što je
immanentno
djeci, ludima
i znanstvenicima

Odgovor mi je dala moja
ateistička intuicija
Odbacila je laka objašnjenja
Bogom dana vjerovanja
Odbacih i ideje
da kroz evoluciju inteligencije
svemir stiže do samospoznaje

No trebalo je pitanje precizirati
Zašto u svemiru život može nastati
i dalje se razvijati
te kako to svemiru koristi

To mi je postao cilj životni
dokazati da postoje principi fizikalni
za nastanak života relevantni
koji isključuju koincidenciju, sreću
ili neku priliku treću

Iste godine
Dragi Bog postigne
da mi sve nade budu ostvarene
za pravu ljubav otvori mi srce
i pokloni mi životnog cilja ostvarenje

Prošlo je puno godina
prošla je test vremena
zaista čudna
moja teorija
koja tri pojma spaja
Informacija, entropija i evolucija
povezuju biološku i fizikalnu evoluciju
tako da prva ubrzava drugu
kao pozitivnu povratnu spregu
koja ubrzava svemira evoluciju

U snovima

U snovima
nestaje svih ograničenja
koje nas drže na Zemlji
da ne otplutamo u Svemir

Ljubavi nemoguće
postaju ostvarive
svi nas vole
i svi su nam vjerni

Ako samo zaželimo,
ispunjavaju se i sve
lude želje

Meni je trebalo godinu dana
a onda je nestalo rana
znao sam i u snu
da trčati više ne mogu

Lagani let u snu
stvorio je zbilju
toliko stvarnu
da sam let i na javi
samo trebao poželjeti
i naravno znati rukama mahati
baš na način pravi

Odmak

Impresionista sliku
s odmakom gledamo
i bolje vidimo

Takav je moj život cijeli
s odmakom da manje boli

Neočekivana i dobrodošla
pri tom je pojava
da s odmakom vidim bolje
neke događaje i osobe

Kad podvučem crtu

Kad podvučem crtu
i zagledam zbilju krutu
što ostaje od svega?

Predugo me kočila vjera slaba
u sebe, u druge, i u Isusa
Isus je to osjetio
kao i drugi dobri ljudi

Bili su tužni
jer su me željeli
a i ja sam bio
ljubavi žedan

Od zbilje sam bježao
utapajući se u radu, čitanju i tele-viziji
Spasila me Lile
da potpuno ne potonem
Od Boga poslana
a meni izgleda
da smo se jučer sreli
i da se oduvijek znamo

Intuicija, inspiracija, inicijativa

Splitski *dišpet* i izazovi
mogli bi se toj listi dodati
okidača uspješnih akcija
na mog života stranputicama

Nisam imao ni pameti ni lukavosti
dobrog šefa izabrati
puštao bih da me rijeka života nosi
dok me drače ne zaustave

Poruga šefa
uvijek je izvrsno djelovala
gušt mi je bio dokazati
da po njemu nemoguće, meni je moguće

Gušt mi je bio dokazati
da po njemu besmisleno
danas je opće priznato
i da dio toga i njegovo ime ima

Ali ne bi tako bilo
da nije uporno vrilo
u mom *dišpetu* splitskom
mazgovito jakom

Ono što ne shvaća nitko
a ni ja ne znam tko
intuiciju mi poklanja
da me rijeka od drača sklanja

Otprilike svakih pet godina
unosim me u nova polja plodna
da ih istražujem bez straha i bez mentora
da me nitko ne blokira

Ekspert postajem u poljima
gdje u početku nikoga nema
to sigurno nije efikasno
ali je vrlo zabavno

Osoba s invaliditetom

Kako to izgleda
iz mog pogleda
Od mene se manje očekuje
a više se dobije
ali su vrlo rijetki
oni koji to vide

Iz škole prijatelji
svi su me zaboravili
Kada bismo se i sreli
prazna bi obećanja davali
znali su da ih neće ispuniti

Jedna mi se javila
u osnovnoj je bila
curica velikih ambicija
Htjela je da se nađemo
jer smo prijatelji odavno

Zvala me i kod kuće
i na poslu
Imala je želju veliku
da me vidi i popriča
poslije više od pedeset godina

Poslovne obaveze
nisu dale
da se dan za susret odmah nađe
Strpljenje je izgubila
pa mi je otvoreno rekla
da joj petsto eura treba

Tako sam saznao
što je kod mene zanima
i zašto me ona jedina
od starih školskih prijatelja
žurno treba

Ne znam zašto bi se trebalo užasavati
živjeti u okviru svojih mogućnosti
zar nam to nije svima
zajednička sudbina

Zar nije svima dobro poznato
da invalidnost nije zarazna
Je li društvo postalo okrutnije
ili je prirodni tijek osobne evolucije
da vrlo rijetki postanu u duši bolji
a većina se izolira
od svega što ih plaši
od svega što je drugačije

Čak i kada se razbole
i ne daj, Bože,
invalidi postanu
još uvijek ne vide
nikakve sličnosti
s mojom malenkosti

Ja sam obilježen
od rane mladosti
a njima što god da se dogodi
nikad ne bi priznali

tako drastičan pad u statusu
na kastu nedodirljivih

Jedan štap postao mi potreban
kad je došlo
stoljeće novo
Dva štapa
nakon desetak godina
Sada uđoh u osamdesete
mogu već i kolica nabaviti
ali sve je to dugo trajalo
najmanje dvadeset godina
I vidio sam da nikoga nije briga
koristim li ja jedan ili dva štapa

Svaka promjena
bila je i povoljna
Premda su se pojavila
dodatna ograničenja
svako sam prihvatio
kao dijete nevino
koje nikoga ne krivi
što god mu se desi

Kada vam se jedna vrata zatvore
Bog sve poduzme da se druga otvore
i nikad nije kasno
zavoljeti nešto novo
poduzeti nešto novo
naučiti nešto novo
i otvoriti svoje srce
za druge dobre ljude

Stihovi o trčanju

Reklo bi se
glupost prava
dečko trči
čemu uzbuna

Ali vi ne možete znati
koliko sam *arajdan* bio
s ta dva jedina
u trčanju natjecanja

U drugome je Braco pobijedio
a trčali smo po zemljanom nasipu
koji više ne postoji
do livade koja više ne postoji
s *brankom* na kojoj
lopte sam hvatao
od mladića
koji sutra nije došao
kako je obećao

Narcisoidno sam se divio
zamecima mišića
na mojim nogama
Moj grijeh
paraliza ga odriješi

Diskriminacija na petu

Dugo mi se nije javljala
ni misao da je diskriminacija djelovala
nisam ni znao da sam bijela vrana
prvo zbog slabosti u nogama
drugo zbog poštenja
treće zbog domoljublja
četvrto zbog lokalnog patriotizma
tipa *nima* Splita do Splita
peto zbog mog pisanja

To peto
me posebno zgranulo
javna optužba
on nama piše pisma
od *polutehničara*

Neki od njih rado su me klevetali
da sam najgori nastavnik u zemlji
a moji prijatelji ugledni fizičari
nisu se usudili reći
da je kleveta mogla biti
i njima upućena

I njih se moglo proglasiti
za najgore nastavnike
jer su koristili iste
stare fizikalne zakone
i stare udžbenike

Klevete se lako lijepe
za hendikepirane osobe
s ciljem da ostanu same i odbačene

Ali tada se Lile zaljubila u mene
spojile se naše dvije samoće
diskriminacija na petu potenciju
postala je nevažna tričarija
u našem malom svijetu

Budin osmijeh

Prva ga je kod mene uhvatila
umjetnica Luca
u jednoj sekundi

Lotus položaj s Budinim osmjehom
i debeljkastim golim trbuhom
sam usred zelenila na plaži

Da nije bilo njene umjetničke inspiracije
i ta bi me samospoznaja mimoišla
ne bi pomoglo
ni sedamdeset godina života

Ne bih shvatio da u sebi imam
izvor radosti i ljubavi
koji nikada neće presušiti

A rekao je još davno
mladi vitez Pleština:
on se uvijek smiješi kada šeta
po zgradi Fakulteta

Na prvoj Vidilici Marjana
i jedna žena je rekla:
kako si ga samo našla
nitko nema takav osmijeh
koji daje srce na dlanu
i svima ga pruža

Blato

Bijah u Blatu na Korčuli
gdje još žive moji rođaci
Juretići uvijek sa zemljom povezani
Hrvati koji vole i blato
jer znaju da je to plodno tlo
i u Bibliji je zapisano
da je Bog od blata čovjeka stvorio

U malo blata
veselo rastu milijarde bakterija
Vi biste ih sve potamanili
i blato sterilizirali ili uklonili

Nikada ne biste shvatili
da vam blato može život spasiti
pomoću antibiotika
iz blatnih bakterija
koje sve zlatne stafilokoke
lako i brzo očiste

Iz malo blata
vješti će milijarde zaraditi
samo se trebaju potruditi
blato zavoljeti
i blatne bakterije pripitomiti

Glicinija

Ovo je jedna čudna priča
o jednoj maloj gliciniji iz dviju kuća
Sama se razvila ispod mog balkona
kada je mama glicinija poslala
u eksploziji sjemena
poput balističkog projektila
da leti u nepoznato

Moje gumeno crijevo
često je lomilo
kako bih vrt zalijevao
još krhku biljčicu
ali bi se svaki put oporavila
i još dublje korijen puštala

Znala je da je kod Juretića
plodna zemlja
desetak metara duboka
a za nju bi uvijek vode ostalo
ispod mog balkona
uz rub pločnika

Lile je jednom odsjekla
uvjerena da je *divjaka*
ali se i od toga oporavila

Tada se strašna opasnost nadvila
sve je uništiti trebalo
da ne bi ništa
od Nikice Juretića ostalo

Ja sam duboko kopao
i malu gliciniju spasio
Primila se u novom vrtu
spasio sam i nju i palmice sadnicu
ostali su bliski susjedi
i u novom vrtu

Palmica je baš lijepo narasla
kroz sedam godina
čak postala spolno zrela
a za gliciniju je Lile opet mislila
da je *divjaka*
pa ju je još jednom odsjekla

I tada se oporavila
odmah ispod palme
lijepo raste
Ovo proljeće
prvi put će puštati vitice
i hvatati se za žičanu ogradu
u mom dvoru

Ako se novi vlasnik odluči
sve živo u vrtu uništiti
ja je neću više spašavati
jer moja Lile
ne voli glicinije
koje potiču iz Kine

Svjedočila je jedna
kako nam kupljena glicinija
gvozdenu ogradu savija
i balkon uništava
pa moju ljubav malu
sada pušta na miru
ali onu kupljenu
uživa rezati
što ja ne mogu gledati

Perunike

Jučer je bila najljepša duga
u mom vrtu dotakla se tla
a jutros su me veselo pozdravile
dvije ljubičaste hrvatske perunike
Preko noći se otvorile
glasnice božice Iride

Hrvatsko nacionalno cvijeće
otkrilo je tajne
davno prije ljudi
kako umrijeti pa uskrsnuti
poput Jerihonske ruže
i svih sjemenki

Neki uskrsnuća geni
već su i poznati
a druge treba tek otkriti
možda budu korisni
ako pobijedimo sami sebe
i krenemo među zvijezde

Pomalo

Stojim na terasi
Nakon kiše
ruže su najljepše

Susjed Robi
veselo me pozdravi
„Pomalo, di ste“
Nije rekao ni zdravi
bili, ni dobar dan
ni Davore ni Dado
ja sam samo Pomalo
neutralno nešto
ni muško ni žensko
nešto malo
što se kreće pomalo.
Nema u tom ništa zla
svi za mene koriste riječi iste

U mom gradu
Pomalo je ime
za sve invalide

Koga briga je li Pomalo
umjetnik
književnik
odvjetnik
ili neki čudni
inž., mr., dr. profesorčić Juretić

Kada mi se žuri najviše
ja sam svejedno Pomalo
da me se spretno zaobiđe
i stigne prije mene
bez da me se dotakne

Kolegica bi pri tome i dobacila:
„A zašto vi dolazite na posao“
A ja nisam *pronta risposta*
ne bih znao niti
što odgovoriti
debelim guzicama
već dobrono odmaklima

Sve što gledam zadnje

Sve što gledam zadnje
zaista je najljepše
i moj prvi vrt iz Kvaternikove
obilje zelenila
ti bi to nazvala džungla
i moj drugi vrt iz Bačvica
sva su stabla rodila
obilje *barakokula*
jabuka, limuna, naranača, šljiva,
grožđa i smokava
i treći zajednički sa Sućidra
to je nešto neopisivo
koliko su lijepi
crveno-narančasti cvjetovi šipaka
rapsodija boja i oblika

Kako proljeće napreduje
štafeta pobjednika
samo se dalje predaje
od bezbroj skromnih a prelijepih
perunika, ruža, sunovrata, begonija
do raskošnih poencija

Čeznutljivo glasanje *tica*
galebova, golubica i grlica

Obijesna igra curica
osim dobrica
ima ih i koje su hrabrije
od svih muškića
pa izvode vratolomije
mršave i plavokose
vole biti centar pažnje

Unuk mi se bacio u zagrljaj
bio mu je rođendan
zaista predivan dan

A Lile mi je danas plakala
umrla joj je susjeda
koju poznaje već 20 godina
Da je bar kao Buda
mogla umrijeti
ispod najdražeg stabla
gledajući cvijeće u obilju zelenila
ovako lijepog dana

Moji Murphyjevi zakoni

Svatko ima svoje
Murphyjeve zakone
pa tako i ja
to je moja hipoteza

Na radnom mjestu
moje mjesto
za parkiranje
neće biti slobodno

Policija neće htjeti
ništa napraviti
a ni uprava mog fakulteta

Svi autobusi na slikama
imat će lijepe rukohvate
samo ne onaj koji meni dođe

U avionu me neće
pustiti prvoga
nego zadnjega
Svi se tada ljute na mene
što ih zadržavam

Premda dođoh prvi
ipak rekord postavljam
da najviše čekam

Kada naglo zakočim
da ne pregazim *ludove*
koji na crveno trče
netko će sigurno
udariti u moje auto
pa da čekam tjednima
dok stignu dijelovi
iz Amsterdama

Kada odem u fini restoran
namazat će ga prije
s nekim voskom
da se skliže kao po ledu
i da se u njihovom zahodu
ni piškiti ne mogu
dok mi noge kližu

A kada odem na plažu
valovi će me mlatiti
i more ulaziti
ispod maske
da me svaki *gušt*
prođe

Onda sjednem za računalom
u mom kabinetu
uvjeren da ću moći
lijepo raditi
a računalo mi javi

da su njegovi Windowsi
odjednom postali
ilegalni

Čekam tada tjednima
da mi sistem inženjeri
instaliraju nove *vindoze*
i imam što vidjeti
kada mi kažu
da opet mogu
započeti raditi
Svaka aplikacija
postala je sto puta
sporija!

Tada se požalim
kolegama
očekujući empatiju
a oni se svi smiju

Kažu da je to
virus Juretić
koji se samo meni
po nekom zakonu
stalno dešava
a njima se nikada
ne događa

Što mi onda preostaje
nego da budem ponosan
na svoje
Murphyjeve zakone
koje sam i pretpostavio
i dokazao

Prednosti maštanja

Ako si *tica*,
tvoje je čitavo nebo
majka ti je šumica
i dokaz živi
da je tvoje pretke
goleme dinosaure
Bog uzdigao u nebo
kada su već bili mrtvi

Ako si *barakokula*
iz mog bivšeg vrta,
ja sam te posadio i njegovao
kada te jugo oborilo
Dat ćeš se cijela
novim gospodarima
sretna da više nisi sama

Ako ste palme blizanke,
prema meni pružate svoje grane
znate da vam brojim i grane i izdanke
kao i sve ruže
s kojima ste okružene
Dočekao sam danas
da svakoj vidim sedmu granu
i nove prekrasne ruže rascvale

A u novom stanu
divit ću se Marjanu
Kada i vas drage napustim
iz vašeg vrta izletim
zamolit ću baštovanke
da mi kao dragu uspomenu
čuvaju palme blizanke

Kako se moj svijet sužava
sve je manje cvijeća
sve je manje prijatelja
sve je manje rođaka

Postat ću crna rupa
Čekat ću strpljivo
da od mene nastane plodno tlo
iz kojeg će narasti stablo
Radovat ću se pjevu *tica*
s Lovrinca
Neke će se gnijezditi
u mojoj krošnji
Samo će one znati
koliko u životu uživam
i poslije moje smrti

Legendo

Tako mi se neki dan javio
i odmah pitao
može li pomoći
dok sam se borio
s tvrdim patentom
ulaznih vrata

Kao da me oduvijek znao
vrata mi je pridržao
i sav se istegnuo

Kao profesor stari
rekoh izvrsno
jer je to ocjena najviša
pa što je ne bih dao
i gimnazijalcima

Sve su mi bolji
i oni i gimnazijalke prekrasne
a prije su me uvijek ignorirale
Imamo zaista izvrsne
generacije mlade

Nastupno

Danas je bilo najbolje
nastupno predavanje
ništa od glupe samoreklame
gledali smo filmove
totalno nove i fascinantne
ples proteina i organela
u skromnoj gljivici kvasca
oscilacije koje sređuju kromosome
eksperimente koji opisuju pomlađivanje
primjer kako briljantna znanstvenica
razgovara s gljivicama kvasca

Svako pitanje koje im postavlja
svaki projekt vodi do modela
svaki model do eksperimenta
koji modele ruše
pa treba napraviti bolje
začarani svijet teorija
igre hipoteza i eksperimenata
začarani svijet mama

Ekstaza lebdjenja

Oduvijek s nama
let u krošnjama
skokovi elegantni u velikim visinama
ekstaza lebdjenja
u našim kolektivnim snovima

Kineski junaci iz prošlosti
svi su imali lebdjenja sposobnosti
a i mi možemo letjeti
bitno je samo vjerovati
da svaki od stotinu tisuća
dijelova aviona
radi izvrsno
i nakon remonta
pospanih radnika

Lebdim i kada padam
ali nemam vremena
ni promisliti
ovo će baš gadno zaboljeti

Više vremena
imamo u avionu koji pada
Kada pada iznad mora
tada nas umire
pojasevi za spašavanje
makar još nikoga
spasili nisu

Avion se raspada već u zraku
jer su ga tako napravili
da se uštedi

Tada se umire
jer letjeti kao *tica*
od svih sisavaca
mogu samo šišmiši
koji gledaju ušima
a sanjaju da lete
samo naglavačke

Varali smo ih u mladosti
bacali u zrak sitne kosti
u vrtu Kvaternikove 6
oni bi se zalijetali
i odustajali
jer to nisu bili insekti.
Danas ih više nema
a nema ni tog vrta
i nitko ne zna
gdje im je bila špilja usred grada

Šetnja koje nije bilo

Konačno proljeće
ugodne temperature
i bure su nestale
i naše zimske zaraze

Dolaze mi proljetne opsesije
u vrtu brojim pupoljke
uživam što ih ima sve više
Teorem života dobiva i dokaze
sve ide nabolje

Već se vidim na šetnici Trstenika
bez Jenkijevih kafića
bez matorih bajkera
samo razigrana dječica
jato mladih galebova
i svjetlucava čarolija mora

Pusta nadanja
subota je trebala biti dan odmora
a ne napornog rada
da mi kolegica uživa
što je profesoricom postala

Previše sjedenja
kralježnica nije izdržala
rastu bolovi u križima

Prije bih uhvatio dobru knjigu
uronio u maštu
u tom poznatom scenariju
avantura u krevetu

Sad mi se oči brzo umore
ostaju mi samo pjesme
kao izlaz iz nevolje
i uvijek nada ista
da ću gledati sutra
kako more blista

Barakokula

I dok me nije rodila
moja gladna majka
svojim tijelom me hranila
mene sićušnu osobu
koja se kao i ona plašila
savezničkih aviona
i s njom naravno
u splitsko polje bježala
dok su u ratu
dobrih protiv zlih
dobri bombe prosipali
crkve rušili
i ljude u njima ubijali
A kada bi otišli
majka bi se vratila
na našu *barakokulu* popela
opustila se i u slasnim
barakokulama uživala
kao i ja
koga u svim kafićima Splita
znaju da uvijek pita
imate li sok od *barakokula*?

Schrödingerov mačak

Poglavlje III: Ruža uragana

Dozivam Te

Stvoritelju stvaralaca
Svemoguća, svevideća, diskretna
Prisutnosti Oca

Idealu budućnosti,
zavidiš li nam
na znoju i mukama sadašnjosti

Ljubavi, tako lako ranjiva, prezrena,
dođi mi bez straha,
neću te odbaciti

Nado, iracionalna, ilogična nado,
očaj i beznade
bila bi moja svakidašnjica,
da nije Tebe

Bože, prekrasni, nemogući zamišljaju
Fantazijo s kojom se živi i za koju
se umire, lako
budi u mojim mrvicama, ljubavi

Dođi mi u snu, prelijepa Prisutnosti,
da se sjetimo čuda prošlih
i budućih

Molitva

Moliš nevjericom ispunjen
razapet na ljestvama
gledajući neumoljivu kišu
moliš da se dogodi čudo ljubavi

Stojite između neba i zemlje
davno zaboravljene kosti
vas dozivlju
i šapuću o blaženom snu

Vi sanjate o letu
visoko kroz otvor
na svodu katedrale
prema zvijezdi
koje još nema

Razum napušta kormilo

Razum napušta kormilo
jer ne zna što se desilo
ne zna ni zašto ni kako
i ne može shvatiti
da se zatvorenih očiju
može bolje pogoditi
pravi smjer
nade, vjere i ljubavi

Apokalipsa

Dok je Isus šetao po Nazaretu
prije dva tisućljeća
okrutnoj vlasti
bilo je normalno
da žive ljude
razapinju na križu

Tada nismo znali
koliko dugo će trajati
da se obistini apokalipsa
niti zašto će doći
niti koliko će trajati
niti tko će je pokrenuti

Samo je Isus to znao
i poklonio nam dva tisućljeća
vjere, nade i prilike
da ne pokrenemo apokalipsu

Jer apokalipsu smo mi pokrenuli
neki u Siriji i Iraku revnije od drugih
i trajat će tisuću godina
u skladu s predviđanjima

U dubokoj smo rupi

U dubokoj smo rupi
samo što nas nešto ne poklopi
jer vatra gori
i tamo *gori*
a i *doli*
su lave izvori
Ne možemo pobjeći
bez Tvoje pomoći

Umišljamo sebi
da se možemo spasiti
a ne vidimo
da smo se osudili
na dugotrajno
krepanje od gladi

I pravo nam budi
kako osuđujemo druge
na istrebljenje
ne možemo ni mi
biti pošteđeni

Što bi nam ostalo
kada ne bi bilo
vjere u život
poslije smrti
kada ne bi bilo
dobrote, ljubavi i duhovnosti

Ostalo bi
samo u se, na se i pada se
ali čak ni kanibali
ne mogu duže preživjeti
Naši krhki geni
možda neće izdržati
sve mutagene
i kancerogene
s kojima ih napadamo

Sve češće pomišljamo
na bijeg iz rupe
bilo u svemir
ili u nama ravna
robotska računala
ili i jedno i drugo

Već smo skoro izgubili
radost življenja
u skladu s prirodom
za to nije bilo
ekonomskih poticaja

Završetak apokalipse

Početak apokalipse
nije neki misterij
vidi je svaki opservatorij
znanost je pobija
a pogotovo ekonomija
ali ona već ubija

Da se odrekemo svih ugodnosti
mogli bi je složno zaustaviti
svi narodi i svi ljudi
jer smo je i pokrenuli

To se neće dogoditi
okrutna sloga
prekasno će stići

Ostaje pitanje
da li će ljudi doživjeti
kraj apokalipse
na Zemlji?

Zadnji živi znanstvenici
i mistici
pronaći će prilike propuštene
tragično zanemarene
u sadašnjem vremenu
u sada živim
vođama naroda

Nesretni u sreći

Kako znamo biti nesretni
a svuda oko nas žive ljudi
koje progone
mnogo gore nevolje

Koliko cijenimo
da još imamo
zelenu prirodu i mirise biljaka
da nas ne hvata panika
od ubrzanog efekta staklenika
za kojeg smo svi isti
na Zemlji nepoželjni

Svi smo sretni
u sljepilu gluposti
jer ne vidimo
stanje bolesno

Postali smo vatronoše
ne znajući
ni govoriti
spaljujemo sva goriva
a Geja odgovara
raste joj temperatura

Rješava se opasnih virusa
nas Prometeja i Ikara
tako da novu Zemlju stvara
na kojoj za nas više neće biti
šetnja po mirisnoj prirodi

Mali Zeleni

Arhipelag polarni
oaze otoci
to je sve što će nam ostati
od Raja na Zemlji

Gulag će uskrsnuti
Rusija bi mogla u Sibiru preživjeti
Amerikanci će se hvaliti
kako su Aljasku kupili
dalekovidno i spasonosno
Rijetki će se narodi obraniti
tijekom mamutskih migracija
i kontinentalnih ratova

A što je s nama?
kako preživjeti
smrtonosne okolnosti
ako kao i uvijek želimo ostati
svoji na svome

Oaze opasane utvrđenjima
sami moramo graditi
i životima ih braniti
kao u prošlosti

Svako naselje opet će postati
mini državica
a putovanja će biti
po život opasna
voda će biti
vrjednija od zlata
u zadnjim bunarima

Ali povratka nema
u predznanstveno doba
spašavat će nas rashladna odijela
na sunčani pogon
i u njima
umjetna fotosinteza
zelenila će u prirodi nestati
a sami ćemo postati
Mali Zeleni

Omega

Prvi put u povijesti
dovoljno smo blizu raskrsnici
da možemo nazrijeti
točku omega
poslije koje nema života
nama poznata

A i puno prije
oni koji su svakako htjeli
svoj način života zadržati
potpuno će ga izgubiti

Oni koji su svakako htjeli
demokraciju zadržati
diktaturu će dobiti

Oni koji su svakako htjeli
ekonomiju nesputanu
dobit će robnu razmjenu

Oni koji su svakako htjeli
vladavinu zakona
dobit će vladavinu nasilja

Oni koji su svakako htjeli
povratak prirodi
neće ništa vidjeti
čemu se mogu vratiti

Neće moći ni zamisliti
kako nam je lijepo bilo
dok smo se žalili
na kišne oblake
duge zime
jake bure
i juga valove

Majstori samouništenja

Koliko se plašimo atoma
i atomskih bomba
a ne vidimo
da svake sekunde
eksplodiramo još jednu
atomsku bombu
izgaranjem fosilnih goriva
u svijetu svuda

Energiji je svejedno
da li se kao plamen pojavi
zbog cijepanja atoma
ili fuzije atoma
ili uništavanja nafte,
ugljena i zemnog plina

Civilizacija plaća
užasno visoku cijenu
svog opstanka i širenja

Svoj napredak danas
plaća samouništenjem sutra
a od globalnog kolapsa
nema brzog lijeka
ni profita ni dobitka

U ratu s prirodom
dok rat traje
zaboravimo sve snove
o letu na druge planete
i druge zvjezdane sustave

Mi gubitnici u tom ratu
nećemo moći diktirati
uvjete predaje

I nitko neće odgovarati
za još gori genocid
od istrebljenja dinosaura
prije 65 milijuna godina

To sada nije hir asteroida
niti uzbuna apokaliptičara
nego neminovna posljedica
našeg humanog i civiliziranog
načina života

Evolucija

Tijekom apokalipse
možda će sve znanosti
trebati sažeti
u jednoj rečenici
koja se lako pamti

Da li da to bude
sve se u prirodi sastoji od atoma
ili da to bude
sve je nastalo tijekom evolucije

Prva tvrdnja ne spori nijednoj vjeri
ako je dragi Bog izvan i iznad prirode
kao što su Židovi
odavno tvrdili

Ali ako je evolucija kriva
za sve oblike i sva stvorenja
evolucija i vjera su onda
kao ulje i voda

Dragi Bog ne ostaje bez posla
ali vjera se mijenja
ako vjernike vodi
prema duginim bojama
ulja na vodi
prema obećanoj zemlji
meda i mlijeka

u kojoj se sve reciklira
i nema automobila
nepostojećoj sada
i koja nikada
neće postojati
ako ne povjerujemo
da ju stvoriti možemo

A znanosti se tada mogu
ponovo pokrenuti
nakon apokalipse
ako prihvate grijeh
i odgovornost civilizacije
za evoluciju apokalipse

Rat s prirodom

Kapitulirati
samo tako može završiti
naš rat s prirodom

Jedino se trebamo upitati
može li se išta dogoditi
da izbjegnemo bezuvjetno kapitulirati

Jer kako pregovarati
s bijesom prirode
koja će se sigurno osvetiti

Jer joj dnevno istrjebljujemo
dvadesetak vrsta bića
koje je usavršavala milijunima godina

Jer joj ubrzano spaljujemo
sva fosilna goriva
koja su mogla poslužiti
za još tisuće generacija

Jer joj iscrpljujemo zalihe
čistih voda i plodnih tla
Jer joj uništavamo pluća planeta
zadnje tropske prašume
Jer joj topimo
čak i kilometarski debele ledenjake
stabilizatore
ugodne globalne klime

Danas najplodniji krajevi
postat će beživotne pustinje
poput Sahare

Svi gradovi na obali
na nižoj nadmorskoj visini
biti će potopljeni

A vremenska prognoza
bit će uvijek ista
ruža uragana
orkanski užareni vjetrovi
koji prže pluća i oči

Svaki naš napor u obrani
samo će još više pogoršavati stvari
Priroda će odlučiti
hoćemo li i mi
biti istrijebljeni
da bi se majka Zemlja
mogla početi oporavljati

Uspon i pad globalne civilizacije

Pri usponu žarišta civilizacije
bile su raznovrsne nacije
a putovale su i lokacije
od Bliskog istoka u Europu
pa u Europi od Italije
do Njemačke i Engleske
i preko Atlantika do Amerike
a onda skoro krug zatvara
moderni Japan i Kina

Trenutno je civilizacija globalna
skoro svuda ista
tekovine joj koristi i takozvana
Islamska država
Ugljen i nafta
svuda njihova Pirova pobjeda
kratkoročno donose
ogromno bogatstvo
dugoročno donose globalno prokletstvo
propast zapadne civilizacije
nezamislive ratove i genocide

Preživjet će samo oaze
možda i raznovrsne kulture
od robovlasništva i kanibalizma
do robotizma
ali na Zemlji
opustošenoj do neprepoznatljivosti

Prva slika Zemlje iz svemira
postat će povijesna
više nego što je itko
zamisliti mogao
jer Zemlja više nikada
neće biti tako lijepa
tako životom bogata

U početku je bila Zemlja

U početku je bila Zemlja
virusa, bakterija, insekata, riba
golemih dinosaura
i nas sićušnih sisavaca
koji su rovali špilje
i podzemne hodnike

Danas nam izgleda sve drugačije
ali i dalje smo ista Zemlja
virusa, bakterija, insekata, riba
visoko lebdećih dinosaura
koje zovemo pticama
i nas sisavaca u umjetnim špiljama

Pa se možemo upitati
kada uništimo sve
osim jedan posto
teško pristupačne
površine Zemlje
tko će se tu prije naseliti
virusi, bakterije, insekti i ptice
ili mi

Eksplozije u Sibiru

Lile mi je stalno govorila:
dogodit će se brže
nego što to itko očekuje

Intuicija je nije prevarila
danas su mi stigle
kratera slike
eksplozija metana
ispod zaleđene zemlje Sibira

Dokaz za sve
koji nemaju mozak čivave
da efekt staklenika
sâm sebe hrani i jača
dok ne eksplodira

A mamutske međunarodne konferencije
kako ga zaustaviti
samo su magla za budale
manje vrijedna
od strvine mamuta
koje će izranjati iz leda
u Sibiru, kobi našeg svijeta
još od prijelaza u u trijas iz perma

Dihiji mogu sada mirno ubijati
i najbolje ljude
Mogu i uništavati
nenadoknadive spomenike

starih civilizacija
Ni oni, ni glatka verzija
Staljina bez brkova
ništa neće promijeniti

Mi smo svoju sudbinu zapečatili
u perverznoj ljubavi
prema metalnim ljubimcima
začetoj još davno
iz doba kada je Ford
obožavao Hitlera
kojemu je Koba prvi čestitao
na osvajanju Francuske

Nesuđeni vladari svijeta,
gdje su nam sada Spasitelji
Vi ste ih još nerođene
ubili

Prva godina Svetog Ivana

Prva godina Svetog Ivana
prva godina apokalipse
po njemu prorokovane
samo zakašnjele
za dvadeset stoljeća

U toj prvoj godini
dok sam ja pisao pjesme
već je bilo više mučenika
nego za tri stoljeća
Rimskog Carstva

Kršćana, koji su i po cijenu života
ostali postojani vjeri u Isusa
i doživjeli njegovu sudbinu
razapinjanja na križu
mučenja i drugih strahota

Da postoji samo jedan Bog
isto je u vjeri i muslimana
i kršćana i židova

Umjesto da nam to bude poveznica
sveti rat traži od nekih džihadista
u ime istog Boga
istrebljenje svih kršćana
i svih Židova

Ta se želja džihadista
povratak u davnu prošlost kalifata
i svetih ratova
aktivirala modernim oružjima
u najgorim trenucima

Kada nam zajedništvo svih vjera
zajedništvo svih istraživanja
zajedništvo svih država i naroda
jedino može pomoći
da spasimo dio Života na Zemlji

Riječ

U početku
nije bilo ni vremena ni prostora
nije bilo Svemira
nije bilo Života

Je li Riječ pokrenula
evoluciju nastanka
neizmjereno malog
i neizmjereno malo vjerojatnog
Svemira
u kojem su i Život i ljudi
mogli potencijalno postojati?

U početku
Riječ je dala ljudima
nadjudsku snagu
za osvajanje kontinenata
na kojima još nije bilo
otisaka ljudskih nogu

Žene su se prve
u Riječ zaljubile
prve su ih izmislile
muškarce svoje hranile
plodovima Zemlje
kada bi ostali
bez lovine
kada bi istrijebili
i najveće sisavce

Od samog početka
Riječ je bila ljubav
Riječ je imala
moći magične
da savlada sve prepreke

Riječ je pokrenula
evoluciju svih civilizacija
širenje svih požara
evoluciju smrtonosne
globalne klime

Riječ nas može i spasiti
ako svi na majčici Zemlji
nađemo jezik zajednički
ako istina laž pobijedi

Vjera i praznovjera

Vjernici u čuda vjeruju
a čuda se i događaju
možda čak i apokalipsu odbiju

Nevjernici misle da ne vjeruju
ali kada izbace dragog Boga
iz duše svoje
uđe im nešto puno gore

Misle da brane svoje interese
kada se bogate
Kako im bogatstvo raste
tako im ljudskost nestaje

Stalo im je da ih poštuju i vole
bilo da demona u njima prepoznaju ili ne
a za one koji ih ne trpe
klevete podvale

Za razliku od vjere
praznovjerice su lagane
i lako se šire
neke sile zle
negativne energije
zrak ih nosi
kao da su virusi
Čak su vjernici
na njih manje otporni

Duh optimizma

Svako dobro u Novom ljetu
duh optimizma
iznad naših močvara i hobotnica
već se diže
Kolinda ga pokreće

Sile zla i sveopćeg uništenja
uz života žrtvu
pobijedit se mogu

Ali moramo znati
moramo pamtiti
i ponosni biti
da su herojstva
naših branitelja
Gvozdanskog i Vukovara
potpuno jedinstvena
u povijesti svijeta

Znaju nas i u Južnoj Americi
da smo narod ponosni
i NATO se nama ponosi
da smo izvrsni ratnici

Pa prestanimo plakati
prestanimo se bojati
i sve svoje omalovažavati

Mi smo narod raseljeni
narod oklevetani
ali i narod postojani
Pomozimo sami sebi
da i drugima možemo pomoći
u apokalipsi koja nam svima prijete

Ništa na početku i na kraju

Ništa je izvan vremena i prostora
ostaje bez promjena
ostaje vrhunska zagonetka
od samog postanka Svemira

Naizgled beznačajno
a beskrajno moćno

Kada ga opisujemo
razne riječi koristimo
a niti ne znamo
odakle u ničemu
u vakuumu
tamnu energiju nalazimo
materiju tamnu
crne rupe
nezamislivo visoke entropije
i gravitacije

Na sva ta pitanja
ništa nema odgovora
Ni dragi Bog ne odgovara
jedina inteligencija
izvan prostora i vremena

A naša civilizacija
i naša apokalipsa
u usporedbi s ništa
ne znači ništa
Ostaje samo molitva
da je dragi Bog u nama
jači od ništa

RJEČNIK

Riječi iz dijalekta (splitskog -ST), (dubrovačkog- DU), nove riječi (NR) i riječi iz žargona (Ž):

ajdukovac (ST) - navijač Hajduka

arajdan (DU) - razveseljen

balun (ST) - lopta (nogometna)

barakokula (ST) - marelica

dišpet (ST) - prkos, inat

doli (ST) - dolje ili niže

đihiji (Ž) - džihadisti

gori (ST) - gore ili više

komuništi (ST) - komunisti

ludovi (Ž) - ljudi ljudi

morico (NR) - deminutiv za more, obiteljska riječ

polutehničari (Ž) - politehničari

prija (Ž) - prijateljica

pronta risposta (ST) - brz odgovor

spliski (ST) - splitski

tica (ST) - ptica

vindoze (Ž) - windowsi

zudarati (ST) - svirati

pitati (ST) - hraniti (dijete)

divjaka (ST) - korov, divlja biljka

gušt (ST) - užitek, uživanje

krepat (ST) - boriti se s nekom bolesti

Recenzija

Jadranka Varga

OSVRT NA PRVU ZBIRKU POEZIJE "DOZIVAM TE"
AUTOR: PROF. DR. DAVOR JURETIĆ

Dobila sam izuzetnu čast i radost napisati osvrt prve zbirke poezije, koju je napisao poštovani prof. dr. Davor Juretić, "Dozivam te".

Pročitala sam danas ove lijepe riječi:

"Gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce."

(Mt 6, 19-23)

I znala sam, da Pjesnik piše o ljubavi, koja obuzima dušu i odvodi je putovima, kojima ljudski razum nikad ne može kročiti.

Ljubav prema voljenoj osobi, onda kad se u trenu kaže "da" i dobije povratno "da", to je onaj zlatni predznak, kojim se duša uz dušu veže i ništa im nije teže, nego kad ih život razdvoji.

U pogledu voljene osobe, u svakodnevnim stvarima, koje čine sreću, događaju se velika čuda, koje – opet kažem – ljudski razum ne može nikako razumjeti, već se može samo čuditi kako to Pjesnik plete ovu poetsku ogrlicu, sa koliko pažnje je birao svaki stih, kao poseban biser uronjen u morsku školjku.

Iz tih malih svakodnevnih sitnica, dolaze samotni trenuci, one tihe minute prije, nego će San sklopiti ljudske oči, kad se Pjesnik bavi duhovnim temama, odlazi na samo njemu poznat daleki put, kad se iz bijelog astrala ne prepoznaje ništa, osim mirnog disanja i kad pjesnik zna, da je život raj, ali možda tek iluzija stvarnosti, ako se ne živi u ovome "sada".

Pjesnik me raznježio pjesmom "Lucija u meni", toliko toplim, a tako tužnim riječima opisao je jedan, naizgled, običan trenutak na plaži, ali ne na bilo kojoj plaži, a čitatelji će osjetiti tu nježnost kad pročitaju ovu prelijepu pjesmu

I shvatimo, kako je život dar, Božji dar, kojeg trebamo cijeniti kao najdragocjenije nešto, a i najkrhkije ... da bi se stvarno shvatila ona Buddhina rečnica: *"Život nije ništa više od kapi rose, koja drži ravnotežu na vrhu travke"*.

Život, u svojoj krhkosti, nosi snagu za koju ni ne znamo, da je imamo dok nismo suočeni sa rubom, dok ne dođemo do ruba i tek tada shvatimo veličinu, ali i krhkost i ljepotu tog Božjeg dara.

Međutim, kako je ovo brzo vrijeme, kako se sve mijenja nevjerojatnom brzinom, Pjesnik je shvatio, da putuje kroz život, taj Božji dar, putem "Meteora" što je lijepo opisao u svojoj pjesmi istog naslova, da bi zastao u trenu doživljavanja čuda dragog nam Svetog Ante dajući izvanrednu usporedbu sa čistim fizikalnim zakonom, koji vlada na ovoj našoj lijepoj planeti, sa izvanrednim završetkom kod čudnog broja od tri sedmice zapisanog u matičnim knjigama, što je stvarno izazvalo kod mene "Potres u svemiru", kad sam nastavila prebirati po ovim nesvakidašnjim poetskim biserima.

Da, u pjesmi "Potres u svemiru", uz emotivni naboj, koji raste iz stiha u stih, povlači se paralela sa čovjekom, kao svemirom u sebi i na što je čovjek spreman, ako se pusti tami pa posegne za zlim radnjama.

Niti jedan čovjek se ne rađa zao, ali dobiva izbor: izbor je ono što nas određuje na kraju svega pa tako i izbor dobrog ili izbor lošeg, što se uvijek vraća kao bumerang svakome tko učini loše drugoj duši.

"Snovi su neotvorena Božja pisma", negdje sam pročitala, a kad je Lile sanjala kako hoda sa Tinom pokraj dubokog ponora ne mogu, a da se ne zamislim, koliko je pitanja imala njena duša u tom astralu dok je sanjala i gdje je dobivala te neobične slike, dok je Pjesnik u pjesmi "Snovi" postavljao pitanja i zapisivao ih na bijelu površinu papira.

U snovima, kao i u raj, sve je moguće pa ćemo poštovati ovaj Pjesnikov zapis sna, kojeg je Lile sanjala.

Na današnji dan, 24.6.2015. pišem ovaj osvrt, a znam da ništa nije slučajno, jer je danas Dan sv. Ivana pa sam tako i ja krenula putem hodočašća, čitajući Pjesnikovu pjesmu "Hodočašće" i znam da sam dobila lijep put za hodočašće ovom inspirativnom poezijom.

I dok čitam tu lijepu pjesmu, stvarno osjetim "daleko dolje more i šum vjetra u borovima", a posebno taj mir kad "..i oglasi se zvono, zvono Svetog Ivana".

Izuzetno su me potresle Pjesnikova riječi u pjesmi "Osoba sa invaliditetom", a neću pisati što sam doživjela čitajući je, neka svaki čitatelj pročita ovu pjesmu i, znam, nitko neće ostati ravnodušan!

"Mašta može svašta, a na slabašnom tlu stvarnosti, ona razvlači i plete svoje uzorke" je rečenica, koju sam davno negdje pročitala i shvatila njenu moć, a u pjesmi "Prednosti

maštanja" pjesnik se poigrao baš tim uzorcima, što me neobično dotaknulo:

"Postat ću crna rupa
Čekat ću strpljivo
da od mene nastane plodno tlo
iz kojeg će narasti stablo..."

Čovjek, kreiran na sliku Božju, sa dušom se okreće svom Stvoritelju, kad mu je teško ili kad mu je lijepo, zahvaljujući u molitvi za životni dar, sretan "Prisutnosti Oca Idealu budućnosti "kako Pjesnik pjeva u pjesmi "Dozivam te".

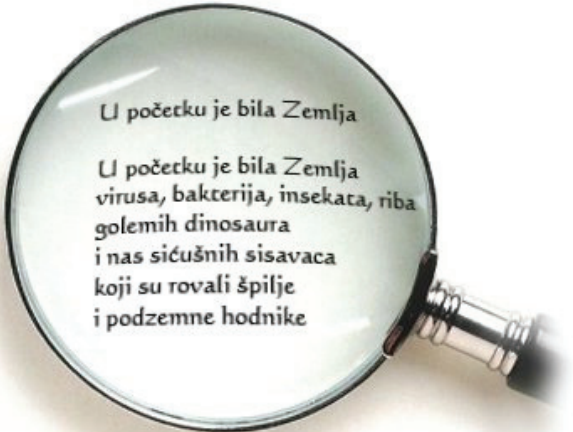
I Pjesnik zna i osjeća, da je jedini put onaj Kristov put, da je najbolji prijatelj svake ljudske duše Isus Krist, kojeg je Bog dao kao svog jednorodjenog sina za otkup grijeha ljudskih.

I daje nam Bog ovu divnu planetu, kako Pjesnik piše u svojoj pjesmi "U početku je bila Zemlja" i kad je Bog nastanio čovjeka na nju, hoće li i dalje biti Zemlja ili se pretvara u nešto apokaliptično, neprirodno, toliko bolno za gledati, da se i sam Bog zatekne u suzama.

Ne želim misliti, da će sve postati jedno "ništa", jer i sama ta riječ nema riječ, nema zvuk, nema emociju, a "Ništa na početku i na kraju" je pjesma, koja me vuče u vakuum te riječi "ništa", ali u silnoj tami te same riječi postoji svjetlost odgovora " na sva ta pitanja ništa nema odgovora" pa ostavljam ovu pjesmu u njenoj cjelovitosti, jer " ostaje samo molitva da je dragi Bog u nama jači od ništa", kako nam Pjesnik svojim riječima lijepo daje nadu i rasvjetljava tamu ovim jednostavnim, a tako dubokim stihovima.

Završavam ovaj osvrt čitajući Pjesnikom životopis, duše rođene u znaku "vaga", čovjeka istančanog pjesništva i znam, da ovo nije prva zbirka poezije, koju je Pjesnik napisao i znam, da će ova zbirka biti dio sveukupne hrvatske poezije, koja svojom kvalitetom obasjava čitateljeve oči i dušu.

*Jadranka Varga,
Zagreb, 24.6.2015.*

U početku je bila Zemlja

U početku je bila Zemlja
virusa, bakterija, insekata, riba,
golemih dinosaura
i nas sićušnih sisavaca
koji su rovali špilje
i podzemne hodnike

Recenzija

Damir Maras

RECENZIJAZBIRKE PJESAMA "DOZIVAM TE", DAVORA JURETIĆA

Poslije svake iduće pročitane pjesme gospodina Davora Juretića, postajalo mi je sve draže što sam poslušao svoju intuiciju i bez razmišljanja prihvatio njegovu molbu da napišem svoje mišljenje o njegovoj knjizi.

Pjesnik se kroz svoje pjesme predstavlja čitateljstvu kao vrlo samosvjesna, produhovljena osoba, koja, usprkos brojnim dubokoumnim promišljanjima o visokim duhovnim sverama, ipak čvrsto ostaje na zemlji, što jasno pokazuje i dokazuje u svojim pjesmama, na sasvim drugačiji i originalan način, u mnogome različit od velike većine do sad napisanih pjesama i njihovih autora, koje čitatelja ne ostavljaju ravnodušnim i naprosto vas, kad ih pročitate, tjeraju na duboko razmišljanje, ali ne bilo kakvo.

To je razmišljanje o Ljubavi, kao svrsi postojanja - o Ljubavi, kao načinu života.

Čitajući o njegovim životnim događanjima koje opisuje u svojim pjesmama, o pjesniku se stječe dojam čvrstog i beskompromisnog borca za Ljubav i Istinu, koji zna i vjeruje u svoju pobjedu. Borca, koji shvaća da su pobjeda i poraz tek lekcije na putu života, te ih upravo na takav način promatra i shvaća, što nam daje jasan uvid u njegovu duboku unutrašnju mudrost i duhovno prosvjetljenje.

Ljubav, kao glavni motiv i misao vodilja, te glavna svrha i smisao postojanja, proteže se kroz sve njegove pjesme, poput Arijadnine niti poklanjajući tračak nade izgubljenima u tami, pokazujući im put do spasa.

Već nakon samo nekoliko pročitanih pjesama Davora Juretića, postaje neupitna činjenica da se radi o pjesniku i umjetniku, koji se iznimno dobro snalazi u poetskom opisu doživljaja svijeta u kojemu živi, kao i iskrenom, otvorenom iskazivanju svojih emocija na, koliko vrlo dubokouman, toliko i vrlo jednostavan, svima lako razumljiv način, što osobno iznimno cijenim i poštujem, jer jasno pokazuje pjesnikovu uravnoteženost uma i duboku sjedinjenost sa svijetom u kom živi, te sam siguran da ga i na tom području, nastavi li istim žarom stvarati, čeka svijetla i uspješna budućnost.

Prava je rijetkost oduvijek bila - pronaći sve u jednom. A on je upravo to.

Pjesnik Davor Juretić idealan je spoj običnog čovjeka iz puka, visokoobrazovanog naučnika, intelektualca, te vrsnog poznavatelja prirodnih, ali i duhovnih znanosti, koji svoje veliko, poštovanja vrijedno znanje, velikodušno, otvorenog srca, pruženog na dlanu, predaje svojim bližnjima, čime nas oplemenjuje i obogaćuje vrlo širokom lepezom svojih brojnih unutrašnjih iskustava, u intimi njegove duše pretvorenih u dubokoumne spoznaje, koje on potom prenosi nama, na njegov osebujan, originalan i jedinstven način, svojstven posebnim, jedinstvenim osobama, te kreativnim umovima, kao što je to slučaj kod pjesnika Davora Juretića.

Svakom pjesniku sve su njegove pjesme njemu jednako drage, baš kao i njegova djeca.

Nakon što sam ih sve pročitao, teško mi je bilo neku posebno izdvojiti iz jedinstvene i kompaktne cjeline, jer, sve su one podjednako lijepe, pa sam mišljenja, da bih, izdvojivši bilo

koju, učinio nepravdu ostalima, koje ovdje nisam mogao navesti i spomenuti kao primjer.

Čak, dapače, dragi čitatelji!

Neka sadržaj ove knjige, vrlo simboličnog naslova, "Dozivam te", ostane slatka tajna, sve do trenutka dok je ne uzmete u ruke - dok je ne otvorite - i ne odazovete se.

Siguran sam da ćete, čitajući je, ostati ugodno iznenađeni njenim sadržajem, te da ćete zaista istinski uživati.

Iskreno, od srca, sa šovanjem

Damir Maras

Crikvenica, 11.07.2015.

Bilješka o piscu

Rođen je u obiteljskoj kući u Splitu 23. listopada 1944.

S devet godina preživio je dječju paralizu koja je ostavila trajne teške posljedice.

Studirao je teorijsku fiziku u Zagrebu, radio na institutu „Ruđer Bošković” i doktorirao biofiziku u SAD.

Od 1992. godine dobio je veći broj nagrada za znanost i popularizaciju znanosti kao što je nagrada Matice Hrvatske 1998. za knjigu „Bioenergetika”.

Povremeno je pisao pjesme još iz studentskih dana u Zagrebu, a intenzivnije tijekom 2014. i 2015. Motiv mu je bio da iz svoje posebne perspektive znanstvenika i stopostotnog invalida,

ima nesvakidašnje iskustvo, spoznaje, pa i emocije, koje pokušavaju naći prikladnu izražajnu formu u obliku pjesama.

Iz prvog braka ima sina Vitomira.

Živi u sretnom braku s Ljiljanom pl. Nutrizio.

Kontakt:

davor.juretic@gmail.com

Sadržaj:

Proslov	06
I Poglavlje: Ljubav u dobru i zlu	08
Sve što ikad poželih	09
Augustino	10
Što je život?	11
Arhipelag dobra	12
Lucija u meni	14
Meteor	15
Dvije žene u životu Nene	17
Potres u svemiru	21
Ljubav bez kraja	22
Dubrovniče, ljubavi moja	25
Snovi	28
Najljepši dan	31
Nezamisliv događaj	33
Poglavlje II: Autoslike	34
Izmaknuta sadašnjost	35
Hodočašće	36
Zašto život?	37
U snovima	39
Odmak	40
Kad podvučem crtu	41
Intuicija, inspiracija, inicijativa	42
Osoba s invaliditetom	44
Stihovi o trčanju	47
Diskriminacija na petu	48
Budin osmijeh	51

Blato	52
Glicinija	53
Perunike	57
Pomalo	58
Sve što gledam zadnje	60
Moji Murphyjevi zakoni	62
Prednosti maštanja	66
Legendo	68
Nastupno	69
Ekstaza lebdjenja	70
Šetnja koje nije bilo	73
Barakokula	75
Poglavlje III: Ruža uragana	76
Dozivam Te	77
Molitva	78
Razum napušta kormilo	79
Apokalipsa	80
U dubokoj smo rupi	81
Završetak apokalipse	85
Nesretni u sreći	87
Mali Zeleni	88
Omega	90
Majstori samouništenja	92
Evolucija	94
Rat s prirodom	96
Uspon i pad globalne civilizacije	98
U početku je bila Zemlja	101
Eksplodije u Sibiru	102
Prva godina Svetog Ivana	104
Riječ	106
Vjera i praznovjera	109

Duh optimizma	110
Ništa na početku i na kraju	112
Rječnik	115
Recenzija Jadranka Varga	119
Recenzija Damir Maras	125
Bilješka o pjesniku	128
Sadržaj	130

© Copyright Davor Juretić. Sva prava pridržana.
Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili
na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez
pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

Davor Juretić

Rođen je u obiteljskoj kući u Splitu 23. listopada 1944. S devet godina preživio je dječju paralizu koja je ostavila trajne teške posljedice.

Studirao je teorijsku fiziku u Zagrebu, radio na institutu „Ruđer Bošković” i doktorirao biofiziku u SAD.

Od 1977. pa do 2015. godine držao je nastavu iz fizike, biofizike, bioenergetike i bioinformatike u Rijeci i u Splitu. Osnovao je diplomski i doktorski studij biofizike u Splitu.

Od 1992. godine dobio je veći broj nagrada za znanost i popularizaciju znanosti kao što je nagrada Matice Hrvatske 1998. za knjigu „Bioenergetika”.

Iz prvog braka ima sina Vitomira.

Živi u sretnom braku s Ljiljanom pl. Nutrizio.